

סיפורם האישי של הטייס אפרים בריארז

והפסלת תירצה ידידיה. ששהו 20 שעות

בלביים. אחרי שהנחיתו את מטוסם במים

האנשים

שנפלו ממטוס

באמצע הלילה

מה עושה בריארז כשהוא נמצא בין שמיים וארץ, כשמונע המטוס חדל לפעול, כשברור שתוך שניות ספורות ינחת נחיי תתאונס בים, כשקיימת אפשרות שהוא יצלול יחד עם נוסעיו וייעלם במים? מספרת תירצה כחולת-העיניים: "תיפתי קדתי, זה הכל. פיתאום קרה משהו שאני לץ אותי להתרכז חזק. לקחתי את חגורת-ההצלה. היה שקט. אני זוכרת ששאלתי שאלות טכניות."
אפרים קריהמוג, המנוסה, המיקצוען, משבח את התנהגות חבריו למטע: "לא היתה פאניקה, האנשים היו עסוקים בבישורת הגורות-ההצלה. נתתי להם הור

בניצה, כשהמטוס היה בגובה של 7000 מטר מעל פני הים, נשמע לפתע רעש מזור. את הרעש מתארת תירצה כך: "לפתע שמעתי טחטחטה, ואחר-כך לא שמעתי כלום, היה שקט, יותר מדי שקט." ואילו אפרים השקול, המציאותי, מתאר אותם רגעים: "בשתי הדקות שבהן נשמע הרעש, ניסיתי לשחק במנוע כדי להגיע למינימום של רעדה, אבל עדיין היה רעש. הבנתי שמשוה נשבר בתוך המנוע, והוא הגורם לרעש. סגרתי את המנוע, הודעתי לפקח בניצה שאני במיקרה-חירום, וביי קשתי ממנו שיכוון אותי בקו ישיר לביצה-התעופה. הוא לא הבין, ביקש שאחי

הטייס אפרים בריארז, איש חיל-האוויר לשעבר, טייס ראשי ומבצעי חברת התעופה כנף-ארקיע, האישי שבקורותיו הצליח להנחית בים את המטוס החד-ימונעי שמנועו כבה, להדריך את האנשים ולרוחם את רוחם בזמן שבילו בלביים.

כשנמעה תירצה ידידיה, יפהייה לבת 28, לבלות חופשה קצרה בלונדון, שבה שהתה קודם-לכן שלוש שנים, לא העלתה בדעתה כי אותה חופשה תסתיים כשהיא צפה בסירת-ההצלה בלביים בחברת שלושה גברים, כשהיא מצפה יחד איתם שיבואו להצילם.
תירצה, שלמדה שלוש שנים פיסול וקרמיקה בלונדון, והעובדת למיחיתה באורח זמני באחת מחברות-הקוסמטיקה, החליטה לנצל את שהותו של ידידיה, הטייס אפרים בריארז, בבירה האנגלית, ולתפוס איתו טרמפ ארצה במטוס הפרטי של הישראלי יוסף קימל, ובכך לחסוך את דמי הנסיעה חורה.

תירצה לא התרגשה במיוחד לקראת הטיסה במטוס הקטן. את אפרים הכירה מזה תשע שנים, שימעה כטייס מצטיין יצא למרחוק, והיא כבר טסה איתו המסלול שנה קודם-לכן, כאשר שבה לישראל אחרי שהותה הארוכה בלונדון. אומנם נכון, בפעם הקודמת נערכה הטיסה במטוס איילנדר דוימנועי, אולם לגבי בחורה המבינה בפיסול ובקרמיקה אך לא באווירונאוטיקה, שני מנועים או מנוע אחד נשמעו — לפחות אז — היינוהך. היא ידעה רק שמטוס קטן אינו גיאמבר, ואף לא בואינג 707.

אולם אפרים בריארז בן ה-35, בשעתו אחד הטייסים המצטיינים של חיל-האוויר, שהטיס בעת שירותו הצבאי סופר-מיסטר ידע היטב מהו ההבדל בין מטוס חד-מנועי לדוימנועי. אפרים, שהוא הטייס הראשי של חברת כנף-ארקיע ואחד מבעליה, הטיס כבר עשרות פעמים מטוסי סים קטנים מישראל לאירופה ובחזרה. הפעם יצא ללונדון בשליחות החברה, וכשביקש ממנו ידידיה יוסף קימל, ישראלי-לשעבר הנשוי לאנגליה ושבעולתו

„לפתע שמעתי טחטחטה“

הארבעה יצאו לדרך. באותו יום התכוונו להגיע לרומא, אך בדרך שינו מתוכניתם והחליטו לנחות בניצה, הקרוי בה יותר, את חגיית-הביניים הראשונה ערכו בליון שבצרפת, ושעתיים אחרי ליון הכל היה בסדר והאווירה היתה נעימה. תירצה ומוטי שיחקו בצוללות, כמושב האחורי, יוסי קימל ישב ליד אפרים ותתי בונן כיצד מתפעל הטייס הוותיק את מטוסו. כאשר פנה אפרים לכיוון נחיתה

בתא-הטייס עשרים וארבע שעות אחרי שהגיע בריא ושלם, לאחר שעבר תלאות אי-ספור גם בלביים וגם בלב רומא. בבניין השגרירות הישראלית, ניגש אפרים לשרה-התעופה ותיפקד כרגיל. הוא יצא לטיסה בת שעות אחדות, למרות שקודם-לכן טען כי יעברו כמה ימים עד אשר שוב לטוס.

זור על הדברים. הסברתי שוב, אמרתי: נמצא בחירום, בעייה במנוע! הוא שוב קח. את הבין, תוך כדי כך המנוע ראה שהי פקה לא מבין מה קורה איתו, הוא נעצר — ואז הפקח הבין! הוא התבלבל לגמרי, פשוט לא ידע מה איתו."
תירצה: "הבן-אדם היחידי שהיה בי פאניקה ברגע שהמנוע נעצר היה הפיקח. את הבין, תוך כדי כך המנוע ראה שהי פקה לא מבין מה קורה איתו, הוא נעצר — ואז הפקח הבין! הוא התבלבל לגמרי, פשוט לא ידע מה איתו."
תירצה: "המטכתי לדבר עם הפקח, ביקשתי ממנו אומדן מרחק, הוא היה מבולבל, ונתן לי כיוונים לא-יכוונים. בינתיים המי שכנו לאבד גובה. אמרתי לפקח שאני נוחת במים, שיראה בראדאר איפה אני נוחת ושיעשה את כל האפשר כדי לחלץ אותנו."
תירצה: "בחיים שלי לא אשכח את